

derfor kan uddannelse ikke kun handle om at blive klar til et job. Særlig ikke, når jobbet risikerer at være forældet inden for en 5-års-tidsperiode.

Kl. 16.55

Et af de største problemer, der er i det danske samfund, er den sociale udstødelse, som i uddannelsessystemet viser sig ved, at næsten 20 pct. af en ungdomsårgang er dårligere læsere, og ved, at formodentlig de samme 20 pct. ikke får uddannelse ud over folkeskolens niveau.

Den måske vigtigste opgave, vi har foran os, er at sikre tilbud til de mange, der i dag ikke får nok ud af folkeskolen. Vi vil gerne sikre bedre muligheder i selve skolen f.eks. gennem tolærerordningen og nye evalueringsformer, der sætter den enkelte elev i centrum og har fokus på, hvordan man kan blive bedre.

Der er rigtig mange unge, som ikke kan finde sig til rette i det ordinære uddannelsessystem efter folkeskolen. Vi mener, at det skal være målet og ambitionen, at de almindelige uddannelser bliver rummelige nok til at omfatte alle, men indtil det sker, er det meget centralt for os, at der er alternativer, dvs. alternative veje ind i det almindelige uddannelsessystem. Derfor vil vi genskabe og udvikle tilbud som den fri ungdomsuddannelse, daghøjskolerne og produktionskolerne, der alle sammen på hver sin måde er med til at opkvalificere unge til at komme ind i eller tilbage til det almindelige uddannelsessystem og arbejdsmarkedet.

Med over 1 million ufaglærte arbejdere skal der investeres massivt i voksen- og efteruddannelse. Vi ønsker, at alle skal have ret til uddannelse mindst 2 uger om året med fuld løn efter eget ønske. Det vil give mulighed for, at flere af de 800.000, der står udenfor, kan komme ind på arbejdsmarkedet, men det ville også give dem, der i dag er på arbejdsmarkedet, bedre mulighed for at dels blive der, dels bidrage mere kvalificeret til vores samfund. Der skal ske en massiv oprustning af tilbud til f.eks. ordblinde i form af kurser, hvor it-teknologien bruges offensivt som en del af opkvalificeringen.

Op så vil vi investere i den danske folkeskole. Folkeskolen er en fælles folkeskole, og eleverne skal ikke stilles så vidt forskelligt, som det sker i øjeblikket. Der er for store forskelle på dagens folkeskoler, der er stor forskel på, hvor mange timer eleverne har, hvor nyt undervisningsmaterialet er, hvor meget efteruddannelse der tilbydes lærerne osv. osv., og der ønsker vi altså, at man med en ny regering gennemfører en række

minimumsrettigheder for de danske skoleelever. Folkeskolen skal gøres attraktiv og dermed forhåbentlig vinde elever tilbage fra privatskolerne. Dermed undgår vi forhåbentlig at sætte os i en situation, hvor vi også om 20 år står og diskuterer, hvad vi skal stille op med 1 million ufaglærte i Danmark.

Vi vil ligeledes have, at der investeres i ungdomsuddannelserne, at der er lavere klassekvotienter, at der er nye undervisningsmaterialer, og at alle selvfølgelig har ret til en praktikplads. Vi vil ikke hænge fast i den diskussion om tal og talmagi – det har der været meget snak om – men vi mener ikke desto mindre, at det er vigtigt, at man, når man taler om fremtiden og om, hvordan man skal sikre et givet uddannelsesniveau, sørger for, at der også følger ressourcer med. Når man skærer 0,5 mia. kr. på voksen- og efteruddannelsen, som regeringen har gjort i de 3 år, den har været ved magten, betyder det 106.000 færre uddannelsesuger. Det betyder et lavere uddannelsesniveau, og det skader ikke kun dem, der ikke har fået efteruddannelsen. Det skader i sidste ende hele vores samfund, så vi mener altså, at der skal investeres i uddannelse.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Næste ordfører er fru Bodil Kornbek.

Bodil Kornbek (KD):

Den 5. oktober i år stod der omkring 30.000 elever her på pladsen og sagde: Stop nu. Egentlig er det et godt råd at give en regering at sige: Stop nu! Man reflekterer over de tiltag, man har taget, man laver faktisk en evaluering af, om man med hensyn til de mål, man har sat, også holder sig på sporet, om de tiltag, man har taget, er med til, at man når det mål, der er. Det at have fokus på en styrket evalueringskultur også inden for regeringen selv vil da absolut være gavnligt. Det er o.k., og det er vigtigt indimellem at kunne sige stop nu for at reflektere over det, man rent faktisk foretager sig.

Man kunne sige, at i det spor, vi følger nu på uddannelsesområdet, er det en form for regnearksmentalitet, der kommer til udtryk, det at regeringen i den grad interesserer sig for alt, hvad der kan måles og vejes, effektivitetsmålinger, karakterer på nettet, sammenlignelige muligheder, tvungne læseplaner og nu også nationale test og standarder. Det er nemt at måle og forholde sig til, men er det virkelig de redskaber, der skal til, for at nå det mål, man har sat?